Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

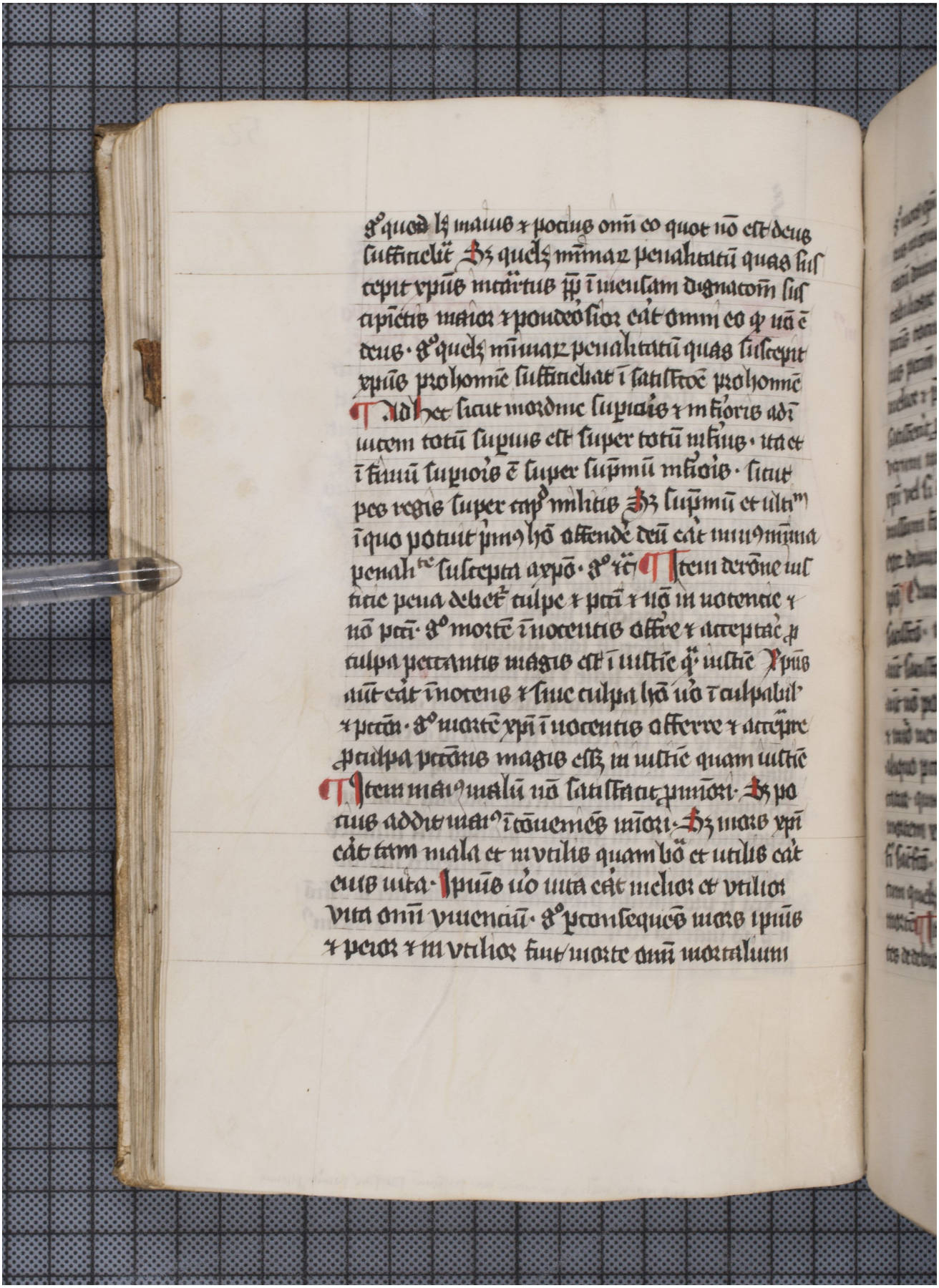

q̃ quod ly maius ꝗ pocius omn̄ eo quod nō est deus
sufficiet. Hz quely mīmam penalitatē quas sus
cepit xp̄us meritus ꝑ ī inculam dignatōm sus
apiens maior ꝗ pondēosior est omni eo q̃ nō ē
deus. q̃ quely mīmam penalitatē quas suscepit
xp̄us pro homīe sufficiat ī satisfactōe pro homīe
¶ Adhec sicut mordnic supiaris ꝗ m̄ioris adi
uicem totū supius est super totū m̄ius. ita et
ī tūnū supioris ē super supm̄ū m̄ioris. sicut
pes regis super cap̄ m̄ilitis Hz supm̄ū et ultim̄
ī quo potuit p̄mo ly nō offendē deū est minimum
penalitē suscepta a xpō. q̃ ꝛc ¶ Item de rōne iust
itiae pena debet culpe ꝗ pcī ꝗ nō in nocentiae ꝗ
nō pcī. q̃ mortē ī nocentis offere ꝗ acceptare ꝗ
culpa peccantis magis est ī iustitie q̃ iustitie xp̄us
aut est ī nocens ꝗ sine culpa ly nō ī culpabil
ꝗ pcī. q̃ mortē xp̄i ī nocentis offerre ꝗ acceptare
ꝗ culpa peccātis magis est in iustitie quam iustitie
¶ Item mīs malū nō satisfacit p̄mori. Hz po
tius addit mālū ī cōuenies mori. Hz mors xp̄i
est tam mala et m̄ utilis quam bō et utilis est
eius vita. Sp̄us nō vita est melior et utilior
vita omn̄ viuentiū. q̃ p̄cōsequens mors ipsius
ꝗ peior ꝗ m̄ utilior fuit morte omn̄ mortaliūm